

#DARE TO CARE *Cărarea Verde*

Printre cauzele foametei se numără și criza mediului înconjurător: promovăm acțiuni ecologice, astfel încât planeta să poată continua să ofere tuturor, cu generozitate, necesarul de hrană.

LUAT DIN
"GENERAZIA #ZERO HANGER"

GEN3
THIRD GENERATION

Cărarea Verde

Salut copii și adolescenți!
Ce frumos să auzim despre activitățile voastre legate de cultura dăruirii!
Numele meu este Stephen, am 17 ani și în ultimele două luni am avut posibilitatea, datorită FAO, să călătoresc în unele țări ale lumii unde s-au desfășurat diferite acțiuni ecologice.

Una dintre problemele cele mai grave legate de lipsa de alimente este tocmai **poluarea mediului**. Ne afectează pe toți îndeaproape, deoarece corpul nostru respiră și se hrănește cu ceea ce găsește în mediul înconjurător. Deschidem așadar a doua parte a întâlnirii noastre **Cărarea Verde**!

În aceste două luni am întâlnit mulți copii și adolescenți implicați în propria regiune: unii nu au reușit să ajungă aici la Roma, dar ne-au trimis niște imagini frumoase.

Le vedeți proiectate alături!

Insula Wallis (Oceanul Pacific): colectarea gunoiului de-a lungul plajelor inițiată de un grup de copii și adolescenți implicând și adulții din diferite sate de pe insulă.

Salta (Argentina): curățarea unui cartier și colectarea gunoiului

San Paolo (Brazilia) și Roma (Italia): curse ecologice, învinge cine trece mai întâi linia de sosire și reușește să adune cele mai multe gunoaie pe parcurs.

Bratislava (Slovacia): Curățenie pe malurile Dunării, s-au adunat 600 kg de gunoi

În 2017, în diferite țări, s-au desfășurat acțiuni numite Șantiere Om-Lume. În Guatemala s-au întâlnit 160 de copii și adolescenți proveniți din toată America Centrală. Un grup de panamezi se află la această întâlnire pentru a ne povesti personal despre acele zile.

Bine ați venit!

Lucia: Bună tuturor! Eu sunt

Lucia și aici cu mine sunt Chari, Daniel și Santiago.

Cu toți ceilalți de la Șantierul Om-Lume am lucrat pentru Patzún, o comunitate de 45.000 de oameni cu puține resurse de apă. Situația continua să se înrăutățească din cauza defrișărilor, așa că am decis să facem ceva concret.

Defrișări:

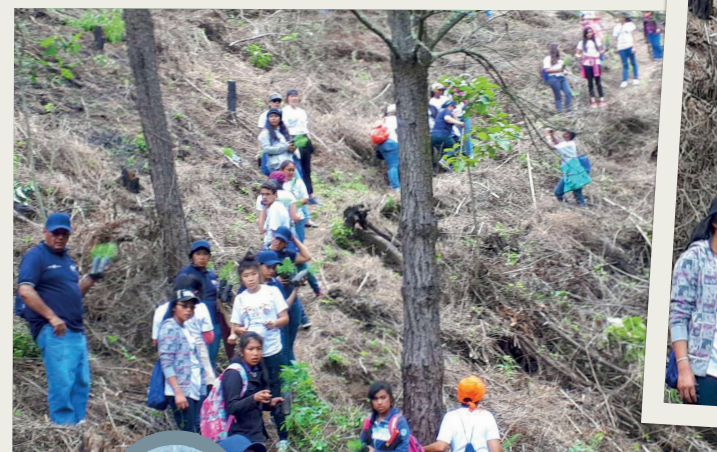
orice acțiune care duce la eliminarea suprafețelor forestiere prin tăierea copacilor și distrugerea acestora pentru a cultiva pământul sau a-l folosi într-un alt mod. Pădurile sunt foarte importante: produc oxigen, absorb dioxid de carbon, generează apă potabilă.

Resurse de apă:

toate formele diferite în care apa este disponibilă pe planeta noastră, element indispensabil pentru supraviețuirea omului și a naturii.

Am cerut o întâlnire cu primarul orașului care ne-a încurajat într-o acțiune pentru reîmpădurirea teritoriului. Astfel, în timpul Șantierului, el ne-a furnizat o mie de brăduți și împreună i-am plantat în locul pe care ni l-a indicat Primăria.

În timpul Șantierului Om-Lume din Panama, au fost plantați 1000 de brăduți pentru a combate problema defrișărilor

Șantiere Om-Lume: ateliere internaționale pentru copii și adolescenți promovate la fiecare trei ani de către Copiii pentru Unitate pentru formarea la cultura fraternității la scară globală, pentru cunoașterea și respectarea patriei celuilalt ca pe cea proprie.

Evenimentul se desfășoară în două faze. Prima săptămână se lucrează pentru a deveni „cetățeni ai lumii” prin cunoașterea reciprocă. În acest fel, se promovează depășirea conflictelor, chiar și a celor puternice, legate de cultură sau istorie, pentru a construi o rețea de fraternitate în lume.

A doua săptămână ne mutăm în diferite orașe din țara gazdă sau în țările vecine și mergem „către periferii” pentru a implementa acțiuni de solidaritate (proiecte în cartierele cu risc, acțiuni de sprijinire a sărăciei și marginalizării, activități în favoarea mediului ...)

Șantierul Om-Lume a avut loc în 2014 în Argentina și în 2017 în Europa de Est (Croatia, Serbia, Polonia). În 2020 este programat în Kenya și Coasta de Fildeș. În același timp cu cele internaționale, se desfășoară și multe alte Șantiere locale în diferite orașe ale lumii.

Chari: A fost frumos să văd unitatea dintre toate țările din regiunea Americii Centrale în participarea la o acțiune atât de importantă. Mediul în care trăim aparține tuturor și este primul lucru care ne unește ca frați. Televiziunile locale au realizat programe pentru a invita populația să se alăture acțiunilor noastre. Ca semn vizibil că fraternitatea este posibilă, am realizat o pictură murală cu steagurile țărilor noastre și amprentele mâinilor noastre.

Daniel: Am făcut diverse jocuri care ne-au permis să ne cunoaștem mai bine și să lucrăm în echipă fără a acorda atenție diferitelor proveniențe.

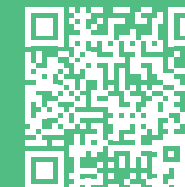
Santiago: A fost o experiență spectaculoasă, pentru că am înțeles

că, dacă suntem dispuși să ne ajutăm reciproc, putem face multe pentru natură și mediu. Și descoperirea noilor culturi este minunată! În Guatemala am cunoscut limba kaqchikel a unui sat indigen, care derivă din cea vorbită de civilizația veche maya. Și mie mi-ar plăcea să pot călători două luni așa cum ai făcut tu, Stephen!

Stephen: Sigur, Santiago! Ești foarte tânăr! Cu

Unele activități care au avut loc în timpul Șantierului Om-Lume din Guatemala în 2017

Unele activități care au avut loc în timpul Șantierului Om-Lume din Guatemala în 2017

siguranță vei avea ocazia să călătorești! Și dacă înveți atât de repede limbile străine, cine știe câți oameni vei putea cunoaște și ajuta!

După această experiență frumoasă cu Șantierul Om-Lume, ce veți face în Panama?

Lucia: Vom continua Cărarea Verde! Există deja diverse activități de recuperare a resturilor alimentare, de exemplu „**BUCĂTĂRIA SOFY**” care este o firmă de catering inclusă în proiectul „Zero Deșeurii” creat pentru reciclarea și **refolosirea resturilor alimentare**.

Stephen: Chiar? Și cum procedează?

Daniel: De exemplu, atunci când se fac biscuiți, se taie colțurile aluatului diferit în funcție de dimensiunea prăjiturilor. Înainte, aceste părți erau aruncate, dar de când s-a inițiat proiectul se refolosește aluatul rămas pentru crearea unei noi prăjituri: se numește ... Prăjitura de salvare!

Chari: SDa, te face să râzi! Un nume cam neobișnuit pentru o prăjitură, nu-i așa? Din angajamentul de a nu arunca resturile, s-a născut și ideea, de exemplu, de a face o grădină de legume pe terasa clădirii companiei. Se plantează resturile de la bucătărie, precum semințe de fructe și legume, refolosind recipientele de plastic folosite pentru gătit, astfel încât ceea ce înainte era gunoi, acum este o grădină total biologică. În acest mod se ajută mediul și nu se irosc alimentele de care mulți ar avea nevoie.

Stephen: Sunteți într-adevăr activi în Panama! Ar trebui să vin să vă întâlnesc! Mulțumim că ați venit la întâlnire! Și nu uitați să salutați copiii și adolescenții din America Centrală. Ceea ce ați plantat ar putea părea doar niște răsaduri, dar într-o zi va fi o mare pădure de copaci!

Una dintre problemele cele mai prezente pentru FAO este, fără îndoială, schimbarea climatică. **La nivel mondial sunt 821 de milioane de oameni care suferă de foame** (FAO, SOFI 2018). Majoritatea dintre ei sunt fermieri, pescari și producători de alimente care pierd posibilitatea de a lucra din cauza **dezastrelor naturale legate de climă**. Factorul principal care le declanșează este **încălzirea globală** legată de creșterea concentrației de dioxid de carbon în aer, datorită și activităților industriale. Cantitatea mare de **CO2** produce o creștere semnificativă a temperaturii cu consecințe foarte grave pentru mediu, cum ar fi **seceta severă** în unele zone, **topirea ghețarilor și creșterea nivelului oceanului**. Un risc din ce în ce mai mare, din păcate, destul de

CO2 este formula chimică pentru indicarea dioxidului de carbon: un gaz care se formează în procesele de ardere (de exemplu, atunci când aprindem focul sau pornim o mașină).

comună este problema ploilor puternice neașteptate care provoacă alunecări devastatoare și greu de prevăzut. Între noi, astăzi, este o fată care a trăit îndeaproape una dintre aceste situații dramatice ... Este persoana cea mai tânără prezentă la această întâlnire și a venit cu o persoană specială!

Cecilia: Bună ziua tuturor! Numele meu este Cecilia, am 12 ani și vin din Argentina. Astăzi sunt aici cu bunica mea Teresa care este acea doamnă din spatele sălii!

M-a însoțit din două motive: primul, pentru că nu puteam călători singură din Argentina. Și apoi pentru că am experimentat împreună inundația, un eveniment pe care nu-l vom uita niciodată.

Cu puțin timp în urmă, în orașul nostru, o mare inundație a provocat multe daune. Mulți oameni au pierdut totul. Școlile s-au transformat în adăposturi pentru persoanele fără acoperiș.

Stephen: Și casa ta a fost distrusă, Cecilia?

Cecilia: Din fericire, nu. Doar o parte a fost deteriorată. Am fost foarte norocoși. Cu toate acestea, inundațiile au declanșat și un curent incredibil de solidaritate între toți. Bunica și cu mine nu puteam ajuta pe stradă cum o făceau mulți alții. Așa că am decis să strângem alimente și îmbrăcăminte. Am cerut chiar și rudelor noastre, vecinilor și altor persoane. După ce am acumulat o mulțime de lucruri, le-am dus la biserica din orașul nostru. A fost o mică acțiune în comparație cu tot ce era de reparat și reconstruit pentru oameni, dar am fost fericite că am

făcut ceva pentru ceilalți.

Stephen: Ei bine, să auzi că o bunică și o nepoată „fac echipă” să se implice într-o situație atât de dificilă este foarte semnificativ! Mulțumesc și ție, Cecilia!

Pentru a lua măsuri împotriva schimbărilor climatice, fiecare generație trebuie să fie utilă. Din păcate, nu mai este suficient să ne gândim pe termen scurt, trebuie să ne gândim la viitor, la generațiile care vor veni după noi.

177 de țări s-au angajat deja să reducă încălzirea globală și să reducă gazele provocate de om. Pe 22 aprilie 2016, cu ocazia Zilei Mondiale a Pământului, au semnat deja un „pact climatic” denumit Acordul de la Paris.

Pe lângă acestea, însă, noi suntem cei care putem deschide Cărarea Verde în orașele noastre!

Natalia și prietenii ei fac acest lucru în Slovenia, una dintre țările cele mai „verzi” din Europa, cu 15.000 de locuri de interes naturalist.

Natalia: Bună ziua tuturor! Sunt Natalia și am 15 ani. Trebuie să recunosc că Stephen m-a convins să vin la această întâlnire. Sunt foarte încântată să fiu aici și cum nu sunt obișnuită să vorbesc în fața atâtor oameni, am scris pe scurt experiența mea pe care v-o citesc:

Am observat că unii oameni aruncă deseori gunoiul pe stradă, oriunde s-ar afla. A început să mă deranjeze foarte mult, așa că, la școală, trecând pe lângă ceva ambalaje sau peturi, am început să le ridic de jos și să le arunc la coș. Prietenele, văzând această noutate, au început să mă tachineze spunând: „Ești femeia de serviciu?”. Nu-mi vorbeau cu dispreț, pentru ele felul meu de a face acest lucru era doar amuzant. Încet, încet, însă, s-au molipsit astfel încât acum nu doar eu am o mentalitate ecologică. Pentru un coleg, însă, lucrurile stăteau diferit. Aruncarea hârtiilor pe jos părea să fie cea mai mare pasiune a sa! Invitațiile de a le strânge nu ajutau. Așa că eram gata să o fac eu în locul lui. A fost nevoie de ceva timp, dar apoi a cedat. Acum, dacă întâmplător scapă ceva, îmi zâmbește și strânge.

De multe ori mi se spune că nu se ajunge nicăieri dacă ești umil și bun cu toată lumea, că în viață nu poate fi totul frumos și că în acest fel voi suferi mult pentru că mă vor „călca în picioare”. Dar aceste mici schimbări sunt pentru mine semnul suficient că, dacă zâmbești și încerci să fii dispus să-l asculți și să-l ajuți pe celălalt, chiar dacă trebuie să te adaptezi și poate să renunți la ceva, poți fi oricând fericit. În ciuda durerii pe care o trăiești atunci când cineva te dezamăgește, în ciuda tuturor relelor care există și pe care le vedem în fiecare zi, merită să faci asta, merită să facem binele de care suntem convinși.

Stephen: Ai dreptate, Natalia! Este foarte important! Mă bucur că ai decis să vii astăzi, și pentru că a merge pe Cărarea Verde înseamnă să ne comportăm la fel ca tine și prietenii tăi.

Papa Francisc ne amintește că mediul este „casa noastră comună”.

„Cultura ecologică nu poate fi redusă la o serie de răspunsuri urgente și parțiale la problemele care apar în ceea ce privește degradarea mediului, epuizarea resurselor naturale și poluarea. Ar trebui să fie o privire diferită, un gând, o politică, un program educațional, un stil de viață. [1]

Este foarte nobil să ne asumăm sarcina de a avea grijă de creație cu mici acțiuni cotidiene și este frumos ca educația să fie capabilă de a le motiva și a da formă unui stil de viață. [2]

(...) Nu trebuie să ne gândim că astfel de eforturi nu vor schimba lumea. Aceste acțiuni răspândesc un bine în societate care mereu produce roade dincolo de ceea ce se poate constata, deoarece provoacă în sânul pământului un bine care tinde mereu să se răspândească, uneori invizibil. Mai mult, practicarea acestor comportamente ne redă sentimentul demnității noastre, ne conduce la o profunzime existențială mai înaltă, ne permite să experimentăm că merită să trecem prin această lume”. [3]

Papa Francisc

[1] Scrisoarea enciclică 'Laudato si' a Papei Francisc despre îngrijirea casei comune - n. 111

[2] Ibidem - n. 211

[3] Ibidem - n. 212

Epuizarea rezervelor naturale.

Rezervele naturale ale pământului sunt de diferite tipuri: minerale (aur, argint, cupru, litiu ...), combustibili fosili (petrol, cărbune ...), biodiversitate (varietatea de ființe vii care populează pământul - plante, animale ... - cu un echilibru care este necesar să fie menținut), resurse alimentare (pește, produse agricole ...) și apă. În prezent, consumul necontrolat al resurselor terestre prevede o epuizare completă a acestora și a rezervelor lor. Pentru a permite omenirii să supraviețuiască, este nevoie de o schimbare a stilului de viață al tuturor, un stil de viață care limitează folosirea resurselor neregenerabile, le mărește pe cele regenerabile, are grijă de capacitatea regenerativă a planetei, pusă în dificultate de diverse cauze, în primul rând de poluare.

Natalia: ... Nu este ușor. Unele acțiuni pe care am început să le fac zilnic nu păreau deloc importante pentru alții. Eu am continuat pentru că pur și simplu am simțit că e bine. Spre surprinderea mea, într-o zi, niște prieteni au început să mi se alăture. Un lucru asemănător s-a întâmplat cu capacele de sticle care, reciclate în cantități mari, sunt folosite pentru a cumpăra scaune cu roțile. Le-am adunat de peste tot și a devenit un joc! Ne pasionează atât de mult încât zilnic este o provocare pentru cine adună mai mult! Nu știu dacă și asta ar putea intra în definiția „stilului de viață” despre care vorbește Papa Francisc ...

Stephen: Sigur, Natalia! Asta este! Să te distrezi în fiecare zi având grijă de mediu și de alții e lucrul cel mai bun pe care îl poți face!

Nu ar trebui să vă zic, dar ... la sfârșitul acestei a doua Cărări vom juca un joc foarte amuzant despre stilul nostru de viață!

Cu toate acestea, înainte de jocul final avem încă două intervenții valoroase. Prima este de la un grup de tineri din Myanmar, o țară situată în sud-estul Asiei. Acolo, printre numeroasele comunități care se angajează să respecte mediul, se află și cea a Carei, care este aici cu noi!

Cara: Bună ziua tuturor! Eu sunt Cara și am 15 ani. Neputând veni cu toții la această întâlnire importantă, cu copii din Yangon am hotărât să vă scriem o scurtă scrisoare. V-o citesc:

Yangon, Myanmar

Octombrie 2018

Dragi copii de la Întâlnirea Foame Zero, suntem copiii din Myanmar! Vă scriem pentru a vă povesti despre câteva zile minunate pe care le-am dedicat protejării mediului și care ne-au făcut să începem cu adevărat Cărarea Verde în orașul nostru, Yangon.

Din 2005, în toată lumea are loc o inițiativă numită Run4Unity care, pe lângă faptul că este o ștafetă pentru pace și pentru unitatea popoarelor, este și o oportunitate de a face acțiuni de solidaritate și voluntariat.

Cu 70 de tineri și copii din comunitatea noastră am mers într-un cartier sărac de la periferia orașului Yangon, unde se află ChuChu, o mică companie născută din ideea de a folosi **materiale reciclate** (în special materiale din plastic) pentru a crea alte produse. Ne-am hotărât să colaborăm pentru curățarea cartierului și să facem un moment de **educație ecologică** pentru întreaga zonă înconjurătoare.

Astfel, urmând ideea celor TREI R (care în engleză ar fi Recycle = Reciclează, Reduce = Reduce, Re-use = Refolosește), ne-am lansat să colectăm gunoiul de peste tot, de la stradă până la canale. Odată ce am început curățenia, unii dintre locuitorii din cartier, în special copiii și tinerii, s-au alăturat spontan pentru a ne ajuta, ajungând până la peste 100 de persoane în total.

După curățenie, la ora 12:00 am făcut „Time Out” amintindu-ne de Orientul Mijlociu, de toate țările aflate în război și în special de situația dificilă a țării noastre.

După prânz, a urmat un moment de educație ecologică, cu un video care explică **daunele create de plastic în mediu** și un atelier de idei și jocuri despre cum să reciclăm diferite materiale.

De la această inițiativă sperăm să se nască alte lucruri în viitor!

De fapt, noi nu renunțăm! Continuăm să înaintăm cu voi pe Cărare Verde! Spre obiectivul #FoameZero! ;-)

Întâlnire frumoasă!

Copiii din Yangon

Ps. Vă salutăm cu **câteva mesaje** pe care le-am primit în timpul Run4Unity!

Time out: un moment de liniște sau rugăciune care are loc în fiecare zi în multe părți ale lumii la ora 12 pe orice fus orar. Pentru mai multe informații: <http://www.teens4unity.org/en/cosa-facciamo/time-out/cosa-facciamo/time-out/>

Cărare Verde

„SUNT FOARTE BUCUROS, DAR ȘI PUȚIN ÎNGRIJORAT DE PLÂNETA NOĂSTRĂ. AM ÎNVĂȚAT O LECȚIE PE CARE NU O VOI UITA”

„Este pentru prima dată când colectez gunoiul pe stradă, am fost bucuroasă să o fac și sunt pregătită pentru data următoare”.

„Am descoperit că noi suntem cauza problemelor mediului înconjurător”.

“Aș dori să transmit această experiență ecologică oamenilor din jur pentru viitorul acestui cartier.”

„Sunt foarte bucuros de această activitate de colectare a gunoivui și mi-ar plăcea să continui să fac acțiuni cu TREI R: Reciclează, Reduce, Reutilizează!”

Run4unity: ștafeta mondială mondială

pentru pace inițată de Copiii pentru unitate care are loc o dată pe an: în intervalul de 24 de ore, se face o cursă de alergare în toată lumea de la 11 la 12 pe fiecare fus orar. Din 2018, participanții la ștafetă sunt, de asemenea, dedicați obiectivului Foame Zero.

www.run4uunity.net

Educație ecologică:

o formare care ne ajută să ne îmbunătățim stilul de viață, astfel încât să contribuim nu la distrugerea planetei, ci la protejarea acesteia pentru generația noastră și pentru cea viitoare care va veni după noi.

Stephen: Mulțumesc Cara, aceste aplauze lungi cred că spun totul! Nici noi nu renunțăm!

Iar acum am ajuns la cei trei frați din Schaffhausen, un mic orașel din Elveția! Unde sunt? Ah, iată-i!

Când vorbim despre Cărarea Verde, nu vorbim doar despre mediu, ci și despre sănătate și sport! Nu-i așa copii?

Martin: Da! Bună tuturor, sunt Martin.

Chiar dacă Elveția nu a reușit încă să câștige o Cupă Mondială la fotbal, în țara mea sunt mulți pasionați de acest sport! Terenul de sport din cartierul nostru era într-o stare foarte proastă, așa că am decis să îl recondiționăm complet. Am vorbit despre asta cu prietenii noștri din

cartier și le-am propus unele idei pentru a obține banii necesari. Spre surprinderea noastră, am fost cu toții de acord! Așa că ne-am aruncat în această provocare! Prima idee a fost să avem grijă de copiii vecinilor pentru o zi întreagă. Așa că ne-am luat liber într-o sâmbătă pentru a sta cu copiii din cartier. Ne-am jucat cu ei în tot timpul acesta, chiar și în pauza de masă, gătind spaghetti! Ne-am distrat foarte mult!

A doua idee a fost să pregătim și să vindem biscuiți de Crăciun. Am lucrat o după-amiază întreagă cu niște adulți care s-au oferit să ne ajute. În cele din urmă, am avut „munți” de biscuiți delicioși pe care i-am vândut într-o clipă a doua zi.

Până acum am strâns 550 €, dar nu ne oprim! Deja **planificăm următoarele acțiuni** și dorim să mergem și la primarul orașului nostru pentru a-i povesti ce facem ...

Stephen: Sigur! Trebuie să mergeți! Poate vă va ajuta! El va fi încântat să aibă cetățeni ca voi care lucrează din greu pentru a repara terenul de sport!

Acest dialog al nostru despre Cărarea Verde a stârnit multe întrebări. Alături de noi este profesorul Luca Fiorani, expert în probleme de mediu, cercetător la ENEA (Agenția Națională pentru Noi Tehnologii, Energie și Dezvoltare Economică Durabilă) și profesor la Universitatea Lumsa, Marconi și Roma Tre din Roma (Italia).

Domnule profesor, vă pun întrebările pe care le-am primit din sală.
Prima:

Ne dăm seama că criza de mediu a planetei noastre este foarte gravă și că doar o schimbare a stilului nostru de viață și al tuturor celor din lume **poate reda speranța** planetei. În opinia dumneavoastră, ce obiceiuri ar trebui să adoptăm în special pentru a contribui la schimbare?

Luca Fiorani: Primul lucru care trebuie schimbat sunt ochii și inima noastră. Ochii noștri să înțeleagă în minunile naturii prezența Cuiva, sau cel puțin a ceva, care este frumos, măreț, armonios ... Vrem să încercăm? Astăzi dezlipiți-vă ochii de pe ecranul smartphone-ului și priviți cerul înstelat, pe cât posibil departe de luminile orașului: apoi spuneți-mi despre efectul pe care îl are ...

Și apoi să ne schimbăm inima noastră ca să trăim Regula de Aur care zice: „Fă altora ceea ce ai vrea să ți se facă ție”. De ce? Pentru că vrem ca fiii și nepoții noștri să găsească o planetă minunată precum cea pe care ne-au lăsat-o părinții și bunicii noștri. Și, de asemenea, pentru că **evitând consumismul și cultura deșeurilor** ne ajută să **punem în comun** bunurile cu cei care astăzi au mai puțin, de aproape și de departe.

Luca Fiorani

Cultura deșeurilor: este o consecință a consumismului care ne determină să avem multe lucruri și ne obișnuiește să le aruncăm chiar dacă acestea sunt încă funcționale, să nu le refolosim sau reciclăm, să le cumpărăm chiar și fără o nevoie reală. În acest fel lucrurile își pierd valoarea, nu mai acordăm atenție risipei sau nevoilor celor care trăiesc lângă noi, suntem conduși să îi îndepărtăm pe cei mai slabi, săraci, singuri.

Stephen: Mulțumesc, domnule profesor. Trec la următoarea întrebare ... apărută odată cu ascultarea mărturiilor noastre... noi copiii, de fapt putem face mici gesturi în favoarea ecologiei, începând poate de la școală sau cartierul în care trăim. În opinia dvs, ajută la ceva? Ce putem sau ar trebui să facem mai mult de atât?

Luca Fiorani: Ajută foarte mult pentru că ne antrenează să ne schimbăm ochii și inimile. În curând veți înțelege că este necesar să se schimbe modelul de dezvoltare, adică să se schimbe modul în care funcționează economia și societatea. Între timp, vă puteți antrena cu unele activități recomandate de Papa Francisc în Enciclica sa, Laudato si', o frumoasă scrisoare pe care a scris-o întregii lumi pentru a o invita să aibă grijă de planetă (vezi caseta din lateral)

→ Îmbrăcați-vă mai gros și evitați să deschideți caloriferul

→ Reduceți utilizarea plasticului și a hârtiei

→ Reduceți consumul de apă

→ Colectați gunoariile separat

→ Gătiți doar cât reușiți să consumați

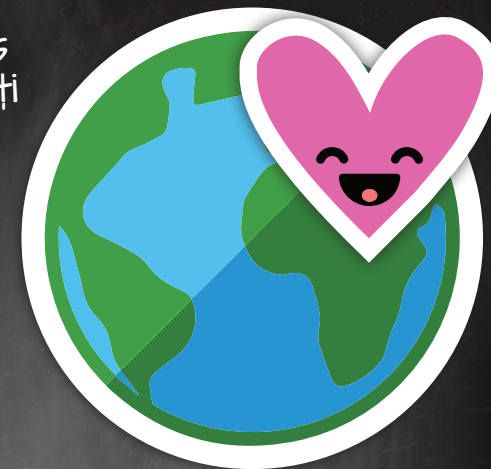
→ Aveți grijă de celelalte ființe vii

→ Folosiți transportul public sau folosiți aceeași mașină pentru mai multe persoane

→ Plantați copaci

→ Stingeați luminile pe care nu le folosiți

→ Mulțumiți lui Dumnezeu înainte și după masă

CĂRAREA VERDE ÎN ACȚIUNE

Îngrijirea mediului poate părea un efort mai mare, dar în realitate ascultând experiențele copiilor și cuvintele prof. Fiorani, am învățat că ceea ce face diferența sunt micile noastre gesturi zilnice repetate în timp, sunt ochii cu care privim lumea, este inima cu care știm să ne motivăm acțiunile.

Dar ... știm care sunt „bunele obiceiuri” care ajută planeta noastră să rămână sănătoasă? Să jucăm un joc pentru a afla. În acest capitol am menționat doar unele ... voi reușiți să găsiți altele?

Sunteți gata? Fiecare dintre voi să scrie pe o foaie de hârtie un „obicei bun” care ne ajută să avem un stil de viață mai ecologic. Încercați să scrieți cât mai multe foi. Apoi pliați-le și puneți-le într-o cutie.

În acțiune. Pe rând, fiecare dintre voi va extrage din cutie un bilețel și va încerca să explice grupului astfel încât acesta să ghicească „bunul obicei” despre care este vorba. Cum? Dând exemplu! Înseamnă că va trebui să mimați „bunul obicei”, fără a vorbi. Dacă unuia dintre voi îi este greu să mimeze, poate să apeleze la un prieten care să-l ajute la prezentare.

Ce am învățat?

Încercați să vă adunați în grupuri mici pentru a discuta aceste întrebări.

- Încercați să reflectați ... ca și în acest joc, și în viața reală uneori făcând o acțiune fără a vorbi, pur și simplu oferind un bun exemplu, poate să spună mai mult decât câteva cuvinte. Ai învățat ceva „obiceiuri bune” despre care nu știai că sunt folositoare mediului? Care?
- Ce „obiceiuri bune” fac deja parte din stilul tău de viață? Pe care crezi în schimb că le-ai putea îmbunătăți?
- Ce „obicei bun” ți se pare cel mai greu de pus în practică? Și ce s-ar putea face pentru a ajuta oamenii să-l urmeze?
- Printre „obiceiurile bune” pe care le-ai găsit, există unul pe care crezi că este îndeosebi important pentru familia sau orașul tău? Care și de ce?

Material. Carioci, coli de hârtie.

Variante de joc:

- **Provocare între echipe.** Faceți două echipe. Jocul se desfășoară în același mod, dar de fiecare dată când unul dintre voi ghicește un „obicei bun”, echipa sa câștigă 1 punct. Care echipă va obține cele mai multe puncte?
- **Provocarea de desenat!** Încercați să îi determinați pe oameni să ghicească „obiceiurile bune” desenând situații care îi reprezintă. Crezi că nu ești un bun desenator? Alege un prieten și desenați împreună!

Cărarea Verde